

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 329/09-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť B. D., B., zastúpenej JUDr. Ľ. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 68/09 v súvislosti s preskúmaním jej podnetu z 12. marca 2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. D. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. júla 2009 doručená sťažnosť B. D., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej JUDr. Ľ. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd [ďalej len „listina“ (v petite sťažnosti sťažovateľka uvádza „*čl. 36 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*“), ale z obsahu sťažnosti vyplýva,

že ide o zjavnú pisársku chybu a v skutočnosti mala sťažovateľka na mysli čl. 36 ods. 1 listiny; pozn.)] postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 68/09 v súvislosti s preskúmaním jej podnetu z 12. marca 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka listom zo 17. októbra 2007 doručeným Okresnej prokuratúre v Banskej Bystrici (ďalej len „okresná prokuratúra“) 19. októbra 2007 požiadala podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) o preskúmanie zákonnosti postupu a uznesenia Mestského zastupiteľstva mesta Banská Bystrica (ďalej aj „mestské zastupiteľstvo“) č. 549/2006 z 27. júna 2006, ktorým bol schválený prevod nehnuteľnosti z majetku obce, a to parcela KN C č. 2423/4 k. ú. S.

Mesto Banská Bystrica ako predávajúci uzavrelo kúpnu zmluvu s M. S. a jeho manželkou E. S. ako kupujúcimi, ktorú schválilo mestské zastupiteľstvo uznesením z 27. júna 2006. Predmetom kúpnej zmluvy bol pozemok – parcela KN E č. 267/4, ostatné plochy o výmere 13 m² v k. ú. S. V súčasnosti ide podľa sťažovateľky o parcelu KN C č. 2423/4, ostatná plocha o výmere 13 m² v k. ú. S.

Sťažovateľka s poukazom na čl. 4 ústavy a § 43 ods. 2 a § 51 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov tvrdí, že *«Podľa zápisu z evidencie nehnuteľnosti bola predmetná parcela vedená v katastri nehnuteľnosti Správa katastra Banská Bystrica ako vodná plocha. V skutočnosti sa jedná o breh R. Predmetom kúpnej zmluvy bol podľa môjho názoru pozemok, ktorý nemožno nadobudnúť do osobného vlastníctva. ...*

Rovnako tak predmetom kúpnej zmluvy uzavretej medzi M. S. a E. S. ako kupujúcimi a A. B. ako predávajúcou sa stal prevod parcely C KN č. 2423/3 v k. ú. S., ktorá parcela je reálne vodným tokom – R. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je významná pochybnosť o vlastníckom práve predávajúcej A. B. Rozhodnutie Mestského zastupiteľstva v Banskej Bystrici o schválení kúpnej zmluvy formou uznesenia č. 549/2006 zo dňa 27. 06.

2006 v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a v rozpore z vyššie citovaným ustanovením zákona o vodách.

Špecifikovaná nehnuteľnosť bezprostredne susedí s pozemkom parcela C KN č. 1865 k. ú. S. na ktorej mám postavený rodinný dom. Územie pozdĺž potoka je záplavovým územím, kde v ostatnom období dochádza pravidelne k záplavám. Voda sa vylieva z koryta potoka a zasahuje až k stavebnej nehnuteľnosti a poškodzuje ju. Dôsledkom prevodu vlastníckeho práva časti „R.“ ktorý nadobudli fyzické osoby, tieto nevenujú korytu potoka náležitú pozornosť, toto nie je udržiavané, burina a naplaveniny znižujú priepustnosť vody korytom a na tomto území sa zdržiavajú komáre a hmyz ktorý napáda bodaním mňa ako aj členov mojej domácnosti. Vo vegetačnom období som neprimerane obťažovaná v pokojnom užívaní svojho majetku.»

Okresná prokuratúra prípisom č. k. Pd 19/08-5 z 26. februára 2008 reagovala na list sťažovateľky zo 17. októbra 2007, ktorý vyhodnotila ako podnet podľa § 31 zákona o prokuratúre, tak, že podnet sťažovateľky ako nedôvodný odložila bez ďalších opatrení, čo odôvodnila tým, že „Preskúmaním spisového materiálu som v postupe a rozhodnutí Mesta Banská Bystrica pri odpredaji pozemku parc. C KN 1866, 2423/3 v k. ú. S. nezistila také porušenie zákona, ktoré by opodstatňovalo uplatnenie právnych prostriedkov dozoru prokurátora v zmysle zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov“.

Sťažovateľka v reakcii na závery okresnej prokuratúry v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Prokurátorka šetrením zistila, že v čase keď Mesto Banská Bystrica prijalo uznesenie číslo 549/2006-MsZ, ktorým schválilo a po prijatí predmetného uznesenia následne odpredalo pozemok vo vlastníctve Mesta Banská Bystrica a to parc. č. KN-E 267/4 o výmere 13 m² k. ú. S., nebol tento pozemok v katastri nehnuteľností evidovaný ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok, ale ako ostatná plocha, pričom tento údaj bolo potrebné s prihliadnutím na ustanovenie § 70 ods. 1 Zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších zmien a doplnkov považovať za hodnoverný. Ďalej uviedla, že

z listín predložených Správou katastra Banská Bystrica vyplýva, že v súčasnosti je pozemok parc. č. KN-E 267/4 o výmere 13 m², k. ú. S. ako vodná plocha so spôsobom využitia vodný tok, evidovaný iba v evidenčnom liste č. 1354 a to ako parcela C KN č. 2423/4, ktorý má iba informatívny charakter...

Prokurátorka okresnej prokuratúry na strane jednej uvádza, že som omylom označila v podnete parcelu CKN č. 2423/3, výmera 83 m², druh pozemku vodné plochy, pričom ona posudzovala parcelu CKN č. 2423/4 o výmere 12 m², druh pozemku vodné plochy. Obidve uvedené parcely sú evidované na LV č. 2652 vo vlastníctve manželov S. Prokurátorka považuje tento zápis len za informatívny, ako to uvádza v poslednom odseku na str. 2. Uvedený údaj je záväzným stavom katastra. Obidve uvedené parcely, pokiaľ boli odpredávané, museli byť od pôvodnej parcely odčlenené geometrickým plánom, ktorý musel byť vypracovaný geodetom a tento musel pozemky v teréne zamerať a reálne tak pozorovať, že sa jedná o vodný tok. Prokurátorka ďalej uvádza, že predmetom prevodu bola parcela E-KN č. 267/4 ostatná plocha o výmere 14 m² k. ú. S. Zápis o charaktere druhu pozemku považuje za záväzný a to aj napriek tomu, že sa jedná o stav registra E, ktorý podľa ustanovenia § 34 vyhlášky č. 79/1996 Z. z., ktorá vykonáva zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), nie sú záväznými údajmi katastra, druhy pozemkov v údajoch parciel registra E.

Podľa ustanovenia § 19 písm. a) katastrálneho zákona, vlastníci a iné oprávnené osoby sú povinné dbať, aby všetky údaje katastra týkajúce sa nehnuteľností, alebo vlastníctva nehnuteľností, ako aj zmeny týchto údajov mohli byť v katastri riadne evidované, a ohlásiť každú zmenu správe katastra do 30 dní odo dňa vzniku, zmeny alebo zániku rozhodujúcej skutočnosti...

Spôsobom akým prokurátorka okresnej prokuratúry posúdila podnet je akceptovanie postupu, ktorým Mesto Banská Bystrica obišlo katastrálny zákon, keď ako vlastník pozemku, ktorý bol reálne vodným tokom neoznámil Správe katastra Banská Bystrica správne charakter pozemku – vodná plocha, ale tento previedol na fyzické osoby v rozpore so zákonom. Rovnako prokurátorka akceptovala porušenie zákona aj v prípade prevodu vlastníckeho práva k pozemku parcela C KN č. 2423/4 v k. ú. S. medzi fyzickými osobami A. B., rod. M. a M. S. s manželkou E. S..“

Keďže sťažovateľka nesúhlasila s právnym názorom okresnej prokuratúry, podaním z 31. júla 2008 požiadala o preskúmanie postupu okresnej prokuratúry Krajskú prokuratúru v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“). Krajská prokuratúra vyhodnotila podanie sťažovateľky ako opakovaný podnet a prípisom č. k. Kd 140/08-7 z 30. septembra 2008 ho odložila s poukazom na to, že *„nezistila také porušenie zákonnosti, ktoré by opodstatňovalo uplatnenie právneho prostriedku dozoru prokurátora proti Vami namietanému uzneseniu“*.

Podaním z 12. marca 2009 požiadala sťažovateľka o preskúmanie postupu okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry v predmetnej veci generálnu prokuratúru, ktorá na neho reagovala listom č. k. VI/2 Gd 68/09-10 z 26. mája 2009 tak, že ho odložila.

Sťažovateľka vo vzťahu k postupu generálnej prokuratúry v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Na základe podnetu postup a právne stanoviská Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici a Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici preskúmala aj Generálna prokuratúra SR a dospela k záveru, že k porušeniu zákona nedošlo a môj podnet odložila ako opakovaný bez prijatia opatrenia. Nemôžem súhlasiť s postupom Generálnej prokuratúry SR a už vôbec nie s vyjadrením, že som podala opakovaný podnet. Z uvedenou právnou vecou som sa na Generálnu prokuratúru SR obrátila len raz a jej postup a právne stanovisko považujem za nesprávne v rozpore so zákonom. Takýmto postupom mi Generálna prokuratúra SR ako orgán štátu, odmietla poskytnúť právnu ochranu napriek tomu, že som sa jej domáhala zákonom predpísaným postupom...“

V uvedenej právnej veci som sa na štátnom orgáne – prokuratúre domáhala právnej ochrany v súlade so zákonom č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, ktorá je orgánom príslušným na jej poskytnutie. Práva na ochranu pokojného užívania majetku som sa domáhala v priamej súvislosti s porušením čl. 4 Ústavy Slovenskej republiky orgánom samosprávy a fyzickými osobami v rozsahu scudzenia vlastníctva k majetku ktorý nemôžu nadobudnúť fyzické osoby. Dôsledkom porušenia je právny stav ktorý mi neumožňuje pokojne užívať vlastný majetok.

Generálna prokuratúra SR ani podriadené zložky prokuratúry SR mi neposkytli zákonom zabezpečené právo na ochranu majetku, nepreskúmali náležité postupy a právne úkony samosprávy a fyzických osôb a neprijali opatrenia na jeho ochranu a zabezpečenie. V konečnom dôsledku nenaplnili svojím konaním ani povinnosť dohliadať na dodržiavanie zákonnosti postupu orgánov verejnej moci a orgánov samosprávy, keď umožnili nadobudnutie majetku fyzickými osobami, ktoré podľa Ústavy a zákonov SR nie sú oprávnené takýto majetok nadobudnúť...“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľka žiada, aby o nej ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základne právo sťažovateľa B. D. domáhať sa ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a domáhať sa ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne podľa čl. 36 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v postupe Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní o preskúmaní podnetu sťažovateľky zo dňa 12. marca 2009 porušené bolo.

2. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky sa ukladá, aby podnet sťažovateľky zo dňa 12. marca 2009 opätovne preskúmala a vo veci rozhodla.

3. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná nahradiť B. D. trovy právneho zastúpenia v sume 289,74 Eur. (slovom dvestoosemdesiatdeväť eur a sedemdesiatštyri centov) na účet právneho zástupcu JUDr. L. K., advokáta č. ú. ... do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Ústavný súd ešte pred predbežným prerokovaním požiadal generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) o vyjadrenie k sťažnosti. Generálny prokurátor na žiadosť ústavného súdu reagoval prípisom č. k. GÚs 37/09-3 z 9. septembra 2009, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„... Listom z 12. 3. 2009 podala B. D. na Generálnu prokuratúru SR opakovaný podnet, ktorým namietala spôsob vybavenia jej predchádzajúcich podnetov zo 17. 10. 2007 a 31. 7. 2008 Okresnou prokuratúrou v Banskej Bystrici ako i Krajskou prokuratúrou v

Banskej Bystrici, ktorými žiadala o preskúmanie zákonnosti uznesenia Mestského zastupiteľstva mesta Banská Bystrica č. 549/2006-MsZ bod A č. 5 z 25. 6. 2006, ktorým bol vyslovený súhlas s odpredajom pozemku parc. č. KN 2423/4 – ostatná plocha o výmere 13 m² kat. územie S. manželom S.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu mesta Banská Bystrica, ako i obsahu dozorových denníkov jednotlivých prokuratúr konajúcich o predchádzajúcich podnetoch B. D. zo 17. 10. 2007 a 31. 7. 2008, bol podnet menovanej z 12. 3. 2009 bez prijatia prokurátorského právneho prostriedku listom č. VI/2 Gd 68/09 z 26. 5. 2009 odložený, nakoľko neobsahoval oproti predchádzajúcim podnetom žiadne nové skutočnosti (§ 34 ods. 2 zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších právnych predpisov) o ktorej skutočnosti bola už menovaná upovedomená vo vybavení Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici č. Kd 140/08 z 30. 9. 2008 a ani Generálna prokuratúra SR nezistila v postupe podriadených prokuratúr také pochybenie, ktoré by bolo potrebné napraviť prijatím osobitného právneho prostriedku prokurátorského dozoru.

Chcem opätovne zdôrazniť, že v prípade podnetu B. D. z 12. 3. 2009 sa jednalo o ďalší opakovaný podnet, t. j. v poradí tretí, ktorý sa na prokuratúre v zmysle § 34 ods. 2 zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších právnych predpisov vybavuje iba, ak obsahuje nové skutočnosti a tento podnet bol na Generálnej prokuratúre SR preskúmaný i keď neobsahoval žiadne nové skutočnosti z dôvodu výkonu metodicko riadiacej činnosti Generálnej prokuratúry voči podriadeným prokuratúram. Týmto chcem poukázať na skutočnosť, že konanie o podnetoch menovanej bolo meritórne ukončené vybavením Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici č. Kd 140/08 z 30. 9. 2008 a nie až vybavením Generálnej prokuratúry SR č. VI/2 Gd 68/09 z 26. 5. 2009.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného by pasívne legitimovaným v tomto prípade mala byť Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici a nie Generálna prokuratúra SR.

V danom prípade však vzhľadom na konštantnú rozhodovaciu prax Ústavného sudu SR o sťažnostiach na postup orgánov prokuratúry pri vybavovaní podnetov v netrestnej oblasti mimosúdnej, t. j. pri výkone prokurátorského dozoru voči orgánom verejnej správy, riešenie otázky pasívnej legitimácie nie je podstatné.

Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu SR z oprávnenia prokurátora na vykonanie opatrenia nemožno vyvodit' právo, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna

ochrana, pričom za porušenie práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať iba skutočnosť, že prokuratúra podnetu podanému podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre nevyhovie podľa predstáv navrhovateľa (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 38/02 z 10. apríla 2002).

Obdobne bolo v uznesení Ústavného súdu SR č. III. ÚS 216/09-31 z 28. 7. 2009 konštatované, že súčasťou práva na inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu alebo opakovaného podnetu (31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších právnych predpisov), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu (podaniu) vyhovelí (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, II. ÚS 32/01 a III. ÚS 133/06). Ďalej Ústavný súd SR v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v súlade s predstavami sťažovateľky, nemôže zakladať porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, nakoľko sa vysporiadala s argumentami sťažovateľky, pričom predstavila svoje argumenty, ktoré ju viedli k záveru o zákonnosti vybavenia predchádzajúceho podnetu.

Postupom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, ktorá sa vo vybavení opakovaného podnetu B. D. z 31. 7. 2008 vysporiadala s jej námietkami a súčasne predstavila i svoje argumenty, na základe ktorých dospela k záveru o nedôvodnosti opakovaného podnetu sťažovateľky, čo v konečnom dôsledku potvrdila i Generálna prokuratúra SR vo vybavení č. VI/2 Gd 68/09 z 26. 5. 2009, teda vec nevybavila v súlade s predstavami sťažovateľky, nemôže zakladať porušenie jej ústavného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR lebo podnety B. D. boli vybavené v súlade so zákonom stanoveným postupom a v rámci zákonných právomocí prokuratúry.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto odporúčam Ústavnému súdu SR, aby návrh B. D., zastúpenej JUDr. L. K. z 29. 7. 2009 na začatie konania o sťažnosti proti postupu Generálnej prokuratúry SR, ktorým bolo porušené právo podľa čl. 46 ods. 1, čl. 51 ods. 1 Ústavy SR odmietol.“

Ústavný súd zaslal kópiu vyjadrenia generálneho prokurátora na vedomie, vyjadrenie a prípadné zaujatie stanoviska právnomu zástupcovi sťažovateľky s upozornením, že ak v určenej lehote stanovisko nezaujme, ústavný súd sťažnosť predbežne prerokuje na základe dokumentácie, ktorú má k dispozícii. Právny zástupca sťažovateľa v určenej lehote stanovisko k vyjadreniu generálneho prokurátora ústavnému súdu nedoručil.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej

neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03). Za iné dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti treba považovať aj konkrétne okolnosti prípadu, predovšetkým intenzitu pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní dotknutého orgánu verejnej moci a ich ústavnoprávny rozmer (napr. IV. ÚS 62/08).

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a podľa čl. 36 ods. 1 listiny postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 68/09 v súvislosti s preskúmaním jej podnetu z 12. marca 2009. Ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sústredil na posúdenie jej opodstatnenosti vychádzajúc pritom z námietok, ktoré sťažovateľka v nej proti postupu generálnej prokuratúry formulovala.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1).

Podľa § 33 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v odseku 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže

vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (ako aj čl. 36 ods. 1 listiny) je aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným spôsobom sa takýmto podnetom, resp. opakovaným podnetom zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu, resp. opakovanému podnetu vyhovel (m. m. napr. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06, IV. ÚS 180/09), t. j. za porušenie základného práva na inú právnu ochranu nemožno považovať skutočnosť, že prokuratúra podnetu, resp. opakovanému podnetu nevyhoví podľa predstáv jeho pisateľa (napr. I. ÚS 38/02, II. ÚS 358/06, IV. ÚS 28/06 atď.).

Sťažovateľka formuluje proti postupu generálnej prokuratúry pri vybavovaní jej podania z 12. marca 2009, ktorý sama označila ako podnet, dve základné námietky. Prvá z nich sa dotýka skutočnosti, že generálna prokuratúra vyhodnotila jej podanie z 12. marca 2009 ako opakovaný podnet (*„Nemôžem súhlasiť... s vyjadrením, že som podala opakovaný podnet. Z uvedenou právnu vecou som sa na Generálnu prokuratúru SR obrátila len raz...“*).

Túto námietku sťažovateľky považuje ústavný súd za zjavne neopodstatnenú, keďže nezodpovedá obsahu príslušných ustanovení zákona o prokuratúre (§ 31 ods. 2 v spojení s § 34 ods. 1). V okolnostiach danej veci už podanie sťažovateľky zo 17. októbra 2007 okresná prokuratúra správne označila ako podnet a jej podanie z 31. augusta 2008 týkajúce

sa tej istej veci krajská prokuratúra správne označila ako opakovaný podnet, pričom podanie sťažovateľky z 12. marca 2009 adresované generálnej prokuratúre týkajúce sa opäť tej istej veci bolo v skutočnosti ďalším opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre. Námietka sťažovateľky vychádza z nesprávnej interpretácie príslušných ustanovení zákona o prokuratúre, keďže za opakovaný podnet v ich zmysle nemožno považovať opakované podanie tomu istému orgánu prokuratúry v tej istej veci, ale opakované podanie v tej istej veci adresované nadriadenému orgánu prokuratúry, ktorý je aj podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre povinný ho vybaviť.

Druhou námietkou sťažovateľka namieta vecné stanovisko (resp. právny názor), ktoré zaujali orgány prokuratúry (tak okresná prokuratúra, ako aj krajská prokuratúra a tiež generálna prokuratúra) k jej podaniam, t. j. skutočnosť, že ich nevybavili v súlade s jej právnym názorom (*„... jej postup a právne stanovisko považujem za nesprávne v rozpore so zákonom. Takýmto postupom mi Generálna prokuratúra SR ako orgán štátu, odmietla poskytnúť právnu ochranu napriek tomu, že som sa jej domáhala zákonom predpísaným postupom...“*).

Vecné stanovisko k podaniu sťažovateľky zaujala už okresná prokuratúra v prípise č. k. Pd 19/08-5 z 26. februára 2008, keď uviedla:

„Z doteraz uvedeného vyplýva, že v čase keď Mesto Banská Bystrica prijalo uznesenie číslo 549/2006-MsZ, ktorým schválilo a po prijatí predmetného uznesenia následne odpredalo pozemok vo vlastníctve mesta Banská Bystrica a to parc. č. KN-E 267/4 o výmere 13 m², k. ú. S., nebol tento pozemok v katastri nehnuteľností evidovaný ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok, ale ako ostatná plocha, pričom tento údaj bolo potrebné s prihliadnutím na ustanovenie § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych práv a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov a doplnkov považovať za hodnoverný.“

Z listín predložených Správou katastra Banská Bystrica vyplýva, že v súčasnosti je pozemok parc. č. KN-E 267/4 o výmere 13 m², k. ú. S. ako vodná plocha so spôsobom využitia vodný tok evidovaný iba v evidenčnom liste č. 1354 a to ako parcela č. 2423/4, ktorý má iba informatívny charakter.“

Formálne nedostatky v stanovisku okresnej prokuratúry korigovala krajská prokuratúra v prípise č. k. Kd 140/08-7 z 30. septembra 2008, v ktorom okrem iného uviedla:

„Predmetným uznesením Mestské zastupiteľstvo... schválilo odpredaj pozemku parc. č. KN-E 267/4-ostaná plocha o výmere 13 m²... Pozemok bol v predmetnom uznesení špecifikovaný tak, ako bol evidovaný na LV č. 1781 k. ú. S. List vlastníctva v registri C-KN k pozemku nebol založený a stav na evidenčnom liste – na ktorý poukazujete (t. j. č. 1354) sa sa neudržiava.

Vzhľadom k vyššie uvedenému nie je dôvod vyčítať Mestskému zastupiteľstvu, keď pri schvaľovaní odpredaja vychádzalo z údajov na LV č. 1781 k. ú. S. Súčasne poukazujem na to, že v uznesení je uvedený iba tento pozemok.

Je potrebné dať Vám za pravdu, že v odkladacom liste prokurátorka uviedla nepresné (nesprávne) údaje o parcelných číslach – čo bolo zrejme spôsobené tým, že vo Vašom prvom podaní sa prelínali dva podnety – na preskúmanie územného rozhodnutia a na preskúmanie vyššie uvedeného uznesenia, čo samozrejme nepresnosti odkladacom liste neospravedľňuje. Predmetom skúmania bolo uznesenie mestského zastupiteľstva, teda v odkladacom liste nemali byť uvedené iné pozemky. Po právnej stránke však prokurátorka posúdila zákonnosť uznesenia Mestského zastupiteľstva správne a v rozsahu, na ktorý je prokurátor oprávnený.

Vzhľadom na Vašu námietku, že predmetom odpredaja bol pozemok, ktorý mal byť reálne vodným tokom (teda nie ostatnou plochou), poukazujem na ust. § 43 ods. 7 zák. č. 364 Z. z. o vodách v znení neskorších predpisov, podľa ktorého v pochybnostiach o tom, či ide o vodný tok, prirodzené koryto alebo umelé koryto a o hranicu koryta, rozhodne orgán štátnej vodnej správy na základe poznania prírodných podmienok, s prihliadnutím na brehovú čiaru susedných úsekov vodného toku.

V uvedenej právnej veci som sa na štátnom orgáne – prokuratúre domáhala právnej ochrany v súlade so zákonom č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, ktorá je orgánom príslušným na jej poskytnutie. Práva na ochranu pokojného užívania majetku som sa domáhala v priamej súvislosti s porušením čl. 4 Ústavy Slovenskej republiky orgánom samosprávy a fyzickými osobami v rozsahu scudzenia vlastníctva k majetku ktorý nemôžu nadobudnúť

fyzické osoby. Dôsledkom porušenia je právny stav ktorý mi neumožňuje pokojne užívať vlastný majetok.

Generálna prokuratúra SR ani podriadené zložky prokuratúry SR mi neposkytli zákonom zabezpečené právo na ochranu majetku, nepreskúmali náležité postup a právne úkony samosprávy a fyzických osôb a neprijali opatrenia na jeho ochranu a zabezpečenie. V konečnom dôsledku nenaplnili svojim konaním ani povinnosť dohliadať na dodržiavanie zákonnosti postupu orgánov verejnej moci a orgánov samosprávy, keď umožnili nadobudnutie majetku fyzickými osobami, ktoré podľa Ústavy a zákonov SR nie sú oprávnené takýto majetok nadobudnúť...“

V prípise č. k. VI/Gd 68/09-10 z 26. mája 2009 generálna prokuratúra reagujúc na opakovaný podnet sťažovateľky z 12. marca 2009 k vecnému problému, ktorý bol predmetom jej podaní, uviedla:

„Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu oznamujem, že zo strany tunajšej prokuratúry nebol zistený dôvod pre prijatie osobitného prokurátorského opatrenia a zmenu stanoviska, ktoré Vám bolo oznámené listom Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici č. Pd 19/08 z 26. 2. 2008 a listom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici č. Kd 140/08 z 30. 9. 2008 a súčasne Vás v bližšom odôvodnení odkazujem na ich obsah, nakoľko sa s nimi stotožňujem.“

Z citovaného vyplýva, že generálna prokuratúra sa s podaním sťažovateľky z 12. marca 2009 zaoberala spôsobom, ktorý ustanovuje zákon (potvrďuje to aj obsah spisu sp. zn. VI/2 Gd 68/09, ktorý si na účel preskúmania opodstatnenosti sťažnosti od generálnej prokuratúry vyžiadala ústavný súd, pozn.), a po vecnej stránke sa stotožnila s právnymi názormi, ktoré vo veci sťažovateľky vyslovila okresná prokuratúra a krajská prokuratúra.

Po preskúmaní spisovej dokumentácie ústavný súd dospel k záveru, že právne názory okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry, o ktoré sa opiera aj generálna prokuratúra, sú vzhľadom na konkrétne okolnosti veci z ústavného hľadiska udržateľné a akceptovateľné, a preto podľa jeho názoru nemohlo postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní

podania sťažovateľky z 12. marca 2009 dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny.

Na základe toho ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2009